

z deskami in vratmi zakrije, da se zabranijo topli solnčni žarki. Proti solčnim žarkom tudi veliko pomaga, da se za dlan široke dilce pred žrelom naslonijo; te zakrivajo vabilno svetlobo. Skozi ljuknjice (zaprte plebaste primaške) čebele čutijo solčne žarke, katere jih uživati mika, ter skušajo s silo prodreti skozi žrelo, to jih pa vtrudi in vpeha, da zaradi mraza večjidel, pred žrelom mrtve obležijo in se ena na drugo nakopičijo in tako se večkrat panj zaduši.

Mraz zunaj panja do 10° R. v močnem ljudstvu čebelar ne škoduje in le pretoplo vreme v zimskem času moti čebelni pokoj. Vlažno, južno megleno vreme je čebelar po zimi močno škodljivo, ker jim satovje plesni, po stenah se soparica nabira, in če sopet naglo mrzlo vreme nastopi, tedaj pa zmrzne in zato je potrebno, da panje bolje odenemo (zapažimo.)

Vsako delo v čebelnjaku naj se, kolikor mogoče, tiho opravlja. Znano je, da čebele, katere se po zimi po gosto vznemirjujejo, mnogo več hrane požijejo, se ponesnažijo, in je jih navadno veliko več na spomlad v panju mrtvih, kakor pri drugih, ki so v pokoji. Skrbite tedaj, čebelarji, po zimi čebelar za potreben pokoj!

F. P.—k.

Sejmovi. Dne 1 februarja v Mariboru. Dne 3. februarja v Mariboru, na Dobrni, v Lipnici, pri sv. Jurji na Ščavnici, v Jarenini, v Vojniku, v Kalobji, v Vidmu in v Radgoni.

Dopisi.

Sv. Jurji na Ščavnici. Naše društveno življenje postalo je zopet živahneje. Tako se je tudi naše bralno društvo jelo zopet nekoliko bolj gibati, kar se je videlo posebno v nedeljo, dne 12. prosinca, ko je imelo tisto glavni zbor in volitev novega odbora za tekoče leto. Najprej pozdravil je predsednik g. Jernej Košar došle društvenike, ter jih opominjal k krepkemu delu v prid društva, poudarjajoč njegovo važnost, da se izobrazujemo vsi na narodni podlagi. Po prečitaniu zapisnika zadnje odborove seje, sledi poročilo o delovanju društva v preteklem letu. Iz tega povzamemo sledeče: Zadnje glavno zborovanje bilo je dne 6. prosinca prejš. leta, pri katerem je bil vlč. g. Davorin Terstenjak, znani zgodovinar in jezikoslovec, kot tukajšnji rojak imenovan častnim članom. Diploma, katero je krasno izdelala „Narodna tiskarna“ v Ljubljani, poslala se mu je kar potem in g. Davorin Terstenjak zahvalil se je odboru z laskavim pismom, ter obljubil, da ne bo našega bralnega društva pozabil. In res ga nij pozabil, ker dobili smo v teku tega leta celo škrinjico polno izvrstnih slovenskih knjig kot tudi 10 gld. v društvene namene. Za ta blagodušni dar bodi veleč. gospodu izrečena

prisrčna zahvala! Dalje spominja se g. predsednik še drugih dobrotnikov našega društva, kateri so nam v preteklem letu ali poslali knjige, ali pa naročevali časopise. Kot tak omeniti je g. prof. Žitek, kateri je daroval lepo število knjig „Slov. Talije“, druge pa še obljubil. G. dr. Jakob Ploj v Ptuiji naročil in plačal nam je „Mir“, kar je storil tudi za tekoče leto. G. Svitoslav Hauptman učitelj v Jarenini pošiljal nam je „Kmetovalca“, ter si sploh za časa njegovega bivanja kot učitelj pri sv. Juriju ob Ščavnici stekel za društvo obilih zaslug, ker je ustanovil pevski zbor, kateri sedaj izvrstno prospeva. Vsem tem gospodom dobrotnikom bodi izrečena prisrčna zahvala, ter jih prosimo, naj tudi znanprej našega društva ne pozabijo. Iz poročila denarničarja povzamemo, da je imelo društvo 36 gld. dohodka in blizo toliko tudi stroškov, tako, da je še nekaj krajcarjev ostalo. Društvo si naroči za tekoče leto iz svoje blagajnice: „Slov. Narod“ in „Ljubljanski Zvon“. Dalje mu naroči in plača gosp. kaplan Jernej Frangež „Slov. Gosp.“ in „Družbo sv. Mohora“; g. Ivan Strelec, učitelj „Matico Slovensko“ in „Kmetovalec“, ter g. dr. Ploj Jakob v Ptuiji „Mir“. Ker so potrebovala pravila pri sredstvih, doneskih, izstopu udov in odboru nekaterih natančnejih pojasnil, so se tudi temu primerno prenapredila, h čemur je občni zbor enoglasno pritrdil. Sedaj sledila je volitev novega odbora, ter so bili voljeni sledeči: g. Jernej Košar, kot predsednik, č. g. Jernej Frangež, kot podpredsednik, g. Ivan Strelec, kot tajnik in knjižničar, g. Brumen Jurij, kot blagajnik in g. Vaupotič Franc, kot odbornik. Preglednikom računov bili so voljeni gg. Stuhec, Čirič in Korošec. Sklepu odbora, da priredi društvo, dne 9. februarja „Vodnikov večer“, pritrdi občni zbor, ter se določi, da bodo peli pevci pri tem „Venec Vodnikovih pesni“ (II. III. IV. VI.) s spremljanjem glasovira. Druge podrobnosti pogovoril bo odbor. Opomniti nam je še, da so zapeli pevci pred zborovanjem dve pesmi, po zborovanju pa Kocijančičev „Venec narodnih pesmi“, kateri se jim je posebno obnesel. Sploh pa moramo reči k časti našim pevcem, da celi zbor vrlo napreduje, ter da je nada, da začnemo prihodnjo zimo znabiti tudi z mešanimi zbori. V to pomozi Bog in sreča junačka!

—c.

Od bregov Save. (Izv. dopis.) Po naključbi sem dobil v roke „Deutsche Wacht“ od 16. januarja, kjer prav surovo napada okoliško šolo Mariborsko, njenega voditelja in učitelja, ter se strašansko jezi, da še na levi strani Drave stanujejo Slovenci; še bolj pa jo jezi, da se Slovenci na tem kraju Drave tudi vsaj deloma slovensko podučujejo, se vé, da ne v tisti meri, kakor bi moglo biti po postavi, ki so jo Nemci sami skovali na škodo vseh Slo-

vanov — a še ta malenkost ji je preveč; ona hoče imeti popolnoma nemške šole. Opozarja toraj „nemški šulverein“, naj napravi v Mariboru za otroke slovenskih viničarjev nemško šolo. Skrb posestnikov bi bila potem, da primorajo svoje viničarje — robe našega hvalisa nega stoletja —, naj pošiljajo svoje otroke v duhomorno šolo; ker manj, ko se Slovenec nauči, tem bolje za njega! Da bi se viničarji zamogli upirati tem nečloveškemu navalu, še misliti nij, ker drugače — s trebihom za kruhom. Ker bi pa še vendar utegnili ostati nekoliko otrok za „nemško-slovensko“ šolo, to pa se ve, da ne sme biti, pomagati mora drugo, t. j. nečlovečje sredstvo. Zakaj pa se je ustanovilo društvo „Südmark“, če ne poseže tukaj vmes?! Südmark mora toraj stopiti na bojno polje, ter mora voditi krvavi boj proti slovenskim viničarjem, niti jednemu se ne sme prizanesti. Milost naj vlada nad tolovaji, nad hudodelniki — samo slovenski viničar naj zgine iz zemlje. Toraj posestniki morajo takoj pregnati vse svoje služabnike, naj so jim že morebiti služili mnogo let zvesto in v popolno zadovoljnost, ter morajo jih nadomestiti s pristnimi, trdimi Nemci. Kaj naj uboga slovenska raja potem počne, kaj mar milosrčnemu, izobraženemu (?) — vsaj je vsak Nemec izobražen — dopisunu? Najbolje, da pomrjejo od gladi! To navedeno preganjanje v tem hvalisanem stoletju, v katerem cvete prostost vsacemu človeku (?), naj podpira društva „Südmark“ s tem, da se ji pokori vsak posestnik in prežene svojega slovenskega viničarja ter vandrajočim Nemcem plačuje potne stroške. Sveta jeza oblada človeka, ko mora brati tako podlo pisavo! Teda javno smejo „zatirani“ (?) Nemci delati svoje načrte, kako ugonobiti ubogega Slovence, ki ima to jedino napako, da ga je Bog vstvaril. Ali živimo zares v Avstriji, kjer je pripoznana enakopravnost vsem jezikom? Ali vlada zares Taaffe v Avstriji, ki bojda ne pusti na steno pritiskati Slovanov? Ali imajo zares večino v državnem zboru Slovani in konservativci, da se sme tako bojno društvo ustanoviti, kakor je „Südmark“?! Kako dolgo se bode smelo s Slovenci, vedno vdanimi presvitlemu cesarju, krvavečimi na toliko bojnih poljih za cesarja in domovino, ravnati, kakor bi bili divja zver, ki se čim preje, tim bolje ugonobi?! In kako dolgo še bode, Vi zaslepljeni sinovi našega rodu, tlako delali nemškutariji! Se-li ne bode vendar enkrat spametovali! Društvo „Südmark“ govori jasno dovolj. Vedite, ko bodejo pregnali Slovence, prišla bode vrsta tudi na Vas! Slovenske rodoljube, deželne in državne poslance in druge slovenske velemože pa prosimo, da imate odprte oči! Proti takemu počenjanju uporabljati moramo vsa postavna sredstva, da se nam ne prepeti prevelika nesreča! —h.

Iz Ljutomerske okolice. (Kmetijska podružnica.) Po vseh slovenskih časopisih beremo prav vesela poročila, kako čvrsto napredujejo kmetijske podružnice. Vsaki človek, ki je prijatelj z davki preobloženemu kmetovalcu, mora priznati, da so taka društva velikega pomena. Samo pri nas, posebno pa v našem nekdanjem slavem trgu, leglo se je vse spat. Pravijo sicer, da imamo prè nekje kmetijsko podružnico, ki ne šteje dosti več udov, kakor je prstov na obeh rokah Bog vé ali je to istina ali ne. Povedati vam še moram, da pri nas razsaja ruska bolezen ali influenza in meni se čisto zdi, da se je tudi našega kmetijskega društva polotila z vso močjo. Pravijo, da pride medved o svečnici iz svojega brloga pogledat, ali se že vidi njegova senca. Daj Bog, da bi tudi za našo kmetijsko podružnico prišla skorej svečnica!

Iz Kapel blizo Brežic. (Nova zvižaja.) Naš dobri župan in nemški narodnjak, je vse sile napel, da bi si še sedež zagotovil. Ker se pa le boji, da bi mu trda šla, zato si je novo zvižajo izmislil in je šel tožit dva kmeta, češ, da sta rekla, da je občini 700 gold. izneveril, in s tem jima hoče volilno pravico odvzeti. Bojda še misli drugih 12 posestnikov tožiti, to pa, ker se bojda grozijo, da bodo Dobovčane natirali, ako pridejo pomagat in naše drage ponemčence volit. Pregovor pravi: pometi pred svojim pragom, potem drugje, to naj velja za Dobovčane. Imajo še tudi oni dosti zagrizencev, katere naj s pota spravijo, mi bomo naše že polagoma prodali, bodi v Berolin ali „Südmarko“. Vam, dragi Kapelci, kakor Dobovčanje, naj veljajo besede, koje je Gospod Tomažu govoril: bodite verni, ne neverni! Blagor njim, ki ne vidijo, pa verujejo. Vi pa vsi vidite, da vleče g. Sorčič na nemškutarijo, pa še ne verujete. G. župana pa opozorimo, da s takim postopanjem ne bo volilne pravice odvzel, volilno pravico le zgubijo ti, o katerih se govori v volilni postavi, v § 3 a, b, c, §§ 11, 501, 504, 511, 512, 515, 516. Kar kdo drugemu želi, to se rado njemu zgodi in ko bi bil kaj gosp. župan podučen v krščanski ljubezni, ne bi takih reči uganjal.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Da se piše sedaj veliko o češko-nemški spravi, to je naravno in gre jim doslej brž vse prav. Celo „nemški narodnjaki“ so s tem, kar dobijo Nemci, zadovoljni; samo strah jih lomi, da tudi slov. ljudstvo na Štajerskem in Koroškem dobi kje kedaj enake pravice, kakor jih ta sprava daje Nemcem na Češkem. Prav bi to že bilo. — Drž. zbor snide se v ponedeljek, dne 3. februarja. Pravi se, da češko-nemška sprava ne bode na škodo